

sig saaledes, at medens man overfor Udlandet har indført en Kontrol, som man nu er i Begreb med at skærpe, og medens man i flere af vore Byer har indført en god og betryggende Kontrol, er der adskillige Steder her i Landet slet ingen Kontrol, og det gælder da særlig vore Landsbyer. Det kan være galt nok, at Slagtere, der slagte hjemme og føre deres slagtede Varer til Kontrolstationerne i Byerne, sikkert adskillige Gange unnlade at komme til Kontrolstationen med de Dyr, som under Slagtingen have vist sig at være i en sygelig Tilstand, og forhandle dem ude paa Landet, men der er ingen Mening i, at vi samtidig skulle give Adgang til, at ogsaa de store Slagterier, for hvilke en saadan Forretning spiller en meget underordnet Rolle økonomisk set, skulle kunne unddrage nogle af deres Varer fra Kontrollen for at kunne afsætte dem paa Steder, hvor der er en mindre god eller slet ingen Kontrol. Følgen deraf vil jo blive, at netop jo mere betryggende Kontrollen bliver overfor Udlandet og de Byer, der have indført Kontrol, des større bliver Faren for dem, der bo paa Steder, hvor der ingen Kontrol er, for at faa udelukkende usundt eller sygt Kød. Det kan dog ikke være Hensigten. Den Lov, vi her forhandle, tager nærmest Hensyn til Udlandet og har til Opgave at sikre, at de Produkter, vi udføre her fra Landet, kunne faa et godt Renommé i Udlandet og blive betragtede som en god og sund Vare, men vi have dog ogsaa Pligter overfor de Folk, der bo her i Landet. De skulde dog ikke være tvungne til uden at vide det at spise Kød, som ikke er i den Tilstand, at det kan udføres til Udlandet.

Hvad Ansættelsen af Dyr læger angaar, siger den højtærede Landbrugsminister, at de ansættes af Ministeriet, og at dette ogsaa fastsætter deres Løn. Ja, det er rigtigt nok, men det er jo ogsaa saaledes, at Lønnen er bleven fastsat forskelligt for Dyr læger ved de forskellige Slagterier, og jeg kan ikke tænke mig, at det er sket paa anden Maade end derved, at der først er opnaaet en Overenskomst mellem vedkommende Slagteri og Dyr lægen, og at denne Overenskomst saa er bleven stadfæstet af Landbrugsministeren. Ellers vilde det være en Uret, at f. Eks., hvad jeg ved er Tilfældet, en Dyr læge, der kontrollerer paa et Slagteri, hvor der slagtes et mindre Antal Svin, faar en mindre Betaling pr. Svin end en Dyr læge, der kontrollerer paa et Slagteri, hvor der slagtes omtrent det dobbelte Antal Svin. Der maa have fundet

en Aftale Sted mellem Dyr lægen og Slagteriet, forinden Lønnen er bleven fastsat. Lad os tænke os, hvad jeg anser for rimeligt, at Vedtagelsen af de skærpede Kontrolbestemmelser vil medføre, at man bliver nødt til at antage flere Dyr læger paa Slagterierne, f. Eks. som Reservedyrlæger. Dersom nu en saadan Reservedyrlæge gaar ud fra, at hvis han stiller sig i et fjendtligt Forhold til Slagterierne, kan han have Vanskelighed ved senere at blive ansat som fast Kontrolør, vil man forstaa, at han ikke optræder med den samme Sikkerhed og Myndighed, som dersom han ved, at det ikke er afhængigt af Slagterierne, om han bliver ansat eller ej, men at han bliver ansat som Statens lønned Funktionær og har fuldt Ansvar overfor Staten. Det behøver ikke at medføre nogen større Udgift for Statskassen, thi man kan meget godt opkræve den nødvendige Afgift hos de Slagterier eller Slagtere, som lade Kød kontrolere, saaledes at Udgiften til Dyr lægernes Løn kan afholdes af Afgiften.

Den højtærede Landbrugsminister omtalte endvidere, at jeg havde taget Afstand fra Skrivelserne i Bladene. Ja, det er rigtigt, det har jeg gjort, for saa vidt disse Skrivelser have været overdrevne og have været det med fuld Bevidsthed. Det kan have været Tilfældet, og det er selvfølgelig beklageligt, fordi man jo ikke bør fremstille en Sag af den Art paa en Maade, der kan virke skadeligt overfor Udlandet, kan gøre Skade, ret betydelig Skade for det Erhverv, som Slagterierne jo ere. Men paa den anden Side maa man ogsaa erindre, at det, der har fundet Sted paa Slagterierne, berettiger til en meget skarp Kritik, og det kan jo ikke undgaas, at naar en saadan Kritik kommer frem, vil der jo ogsaa altid komme noget mindre korrekt frem, og at en Del af det ogsaa kan løbe ind i Bladene, er jo ingen Redaktør Herre over, selv om han gaar saa samvittighedsfuldt frem som muligt. Naar man faar at vide, at der f. Eks. i 4 Aar ikke er blevet solgt Affaldsfedt eller Syrefedt fra et Slagteri, men at det alt sammen har været solgt til Menneskeføde, kan man jo godt forstaa, at det vækker en Indignation, som giver sig Udslag i, at der bliver skrevet ret skarpt om sligt. Og det kan jeg ikke beklage, for det er jo en Gang saadan, at de, der lede Slagterierne, først og fremmest maa have Ansvar for, at de ledes saaledes, at den Slags Ting ikke finder Sted. Og jeg tror, at er der noget, der kan bidrage til at skærpe deres Aarvaagenhed i saa Henseende, er